

Objavil [Uredništvo](#) 14. 03. 2014

Študija Sag Harbor Group: Iz Slovenije v davčne oaze odteklo prek 52 milijard dolarjev!

<http://www.politikis.si/?p=120342>,

Objavil [Uredništvo](#) 14. 03. 2014 pod kategorijo [BIZNIS](#), [DRUŽBA](#), [KRONIKA](#), [POLITIKA](#). Spremljajte odzive na ta post cez [RSS 2.0](#). Lahko komentirate ali pustite trackback v zvezi s tem vnosom

Ocene o tem, koliko denarja je iz Slovenije odteklo v davčne oaze, so zelo različne, se je izkazalo na posvetu državnega sveta. Medtem ko so nekateri izpostavili, da se v tujini skrivajo milijarde, ki jih je treba vrniti v državo, so drugi opozorili, da tega denarja ni toliko in da se bolj splača posvetiti preprečevanju tega pojava v prihodnosti.

Državni svet (DS) je na današnji posvet z naslovom Kako vrniti denar, ki je bil iz Slovenije odnesen v tujino? povabil direktorja Sag Harbor Group Jamesa S. Henryja, čigar izračune o odlivih v davčne oaze uporabljajo tudi organizacije, kot je Svetovna banka. Po Henryjevi študiji je iz Slovenije skupaj v davčne oaze odteklo prek 52 milijard dolarjev sredstev, s čimer se je med 139 državami uvrstila v prvo petdeseterico.

A se s tem, da je stanje katastrofalno, več današnjih razpravljalcev ni strinjalo. Viceguverner Banke Slovenije Janez Fabijan je dejal, da je ta pojav precej manjši in dodal, da niso vse transakcije v davčne oaze nezakonita dejanja. Ob tem je predstavil nekatere izstopajoče podatke, v katere pa so zajete le transakcije nad 50.000 evri. Odlivi iz Slovenije na Ciper so tako denimo leta 2012 znašali kar 526 milijonov evrov, a je bilo od tega pol milijarde evrov nakazila Petrola za uvoz nafte.

Da se izvajalce teh transakcij pogosto kriminalizira neupravičeno, je opozoril tudi direktor Urada RS za preprečevanje pranja denarja Darko Muženič. Kot je izpostavil, ljudje pogosto zgolj iščejo davčno bolj prijazno okolje ali pa so takšne celo zahteve njihovih poslovnih partnerjev. Poslovneži imajo po njegovih besedah radi transparentno, varno, predvidljivo okolje. Če želi Slovenija doseči pritekanje denarja, mora vzpostaviti jasna pravila in jih ne spreminjati iz meseca v mesec.

Urad, ki spremlja nakazila v davčne oaze nad 30.000 evri, je sicer po njegovih besedah leta 2012 zabeležil za 350 milijonov evrov nakazil, leta 2013 pa za 300 milijonov evrov. Res je, da ne

vidijo manjših transakcij, a tu vendarle ne gre za milijarde evrov, o katerih se ves čas govori, je dejal Muženič.

Durs je medtem med letoma 2011 in 2013 v okviru projekta nadzora transakcij, povezanih z davčnimi oazami, po besedah generalne direktorice Davčne uprave RS (Durs) Jane Ahčin opravil 694 pregledov transakcij pravnih in fizičnih oseb, v katerih je bilo ugotovljenih za 18,7 milijona evrov dodatne davčne obveznosti. Poleg tega od leta 2009 izvaja tudi projekt pregledov davčnega razkoraka, v okviru katerega je lani opravil 57 nadzorov in ugotovil za 10,4 milijona evrov dodatne davčne obveznosti.

Da se v tujini ne skrivajo nikakršne milijarde, temveč morda stotine milijonov evrov, se je strinjal davčni strokovnjak Darko Končan. Tudi tega, kar je bilo odlito, pa v državo ne bo mogoče spraviti nazaj po normalni poti, je menil. Teh sredstev lastniki ne bodo mogli prinesli nazaj v kovčkih, vse, kar bi kupili v višjih vrednostih, pa bi zavedli slovenski organi, je izpostavil. Če je še kaj otipljivega utajenega premoženja, se skriva doma, je dodal. Hkrati se je zavzel, da se teh problemov ne ureja za nazaj, temveč za naprej, z zagonom gospodarske rasti.

Tudi član nekdanje Agencije RS za upravljanje kapitalskih naložb (AUKN) Marko Golob je ocenil, da je verjetnost, da bi Slovenija sredstva iz davčnih oaz pridobila nazaj prek obstoječega načina pregona gospodarskega kriminala, zelo majhna. Kriminalistična policija in Nacionalni preiskovalni urad (NPU) sta podhranjena – NPU nima niti enega korporativnega pravnika ali strokovnjaka za mednarodne finančne tokove -, Komisija za preprečevanje korupcije nima ustreznih pristojnosti, reakcijski čas Računskega sodišča RS pa se meri v letih, je naštel.

Za boj zoper gospodarski kriminal je po njegovih besedah potrebna vrhunska usposobljenost. To naj bi se rešilo z oblikovanjem multidisciplinarnih timov, strokovnjake pa naj bi bilo treba tudi ustrezno plačati. Pomembno naj bi bilo tudi sodelovanje drugih organov.

Za povrnitev sredstev v slovenski bančni sistem – sredstva v tujini naj bi bila namreč povezana tudi z nevrnjenimi bančnimi krediti – bo sicer po Golobovem mnenju potrebna osredotočenost na politiko reševanja slabih bančnih terjatev in zagon gospodarske rasti.

Državni svetnik Drago Ščernjavič je sklicujoč se na Henryjevo študijo vztrajal, da so odlivi v davčne oaze velik problem, s katerim se doslej ni nihče resno ukvarjal. Skladno s tem je napovedal pripravo predloga zakona, ki da bo vzpostavil pogoje za vračilo sredstev v Slovenijo. Predlog bo najprej obravnaval DS, nato pa bo romal v DZ.

Ščernjaviča je pri teh prizadevanjih podprl tudi odvetnik Daniel Starman. Sam se je zavzel za uporabo mediacije, prek katere bi posamezniki povrnili del denarja v proračun. Pri tem bi bili deležni finančnega popusta in pomilostitve. Tudi sicer naj državi ne bi bilo v interesu, da vršilce tovrstnih kaznivih dejanj pošilja v zapor, saj jo stanejo 70 evrov na dan. (sta)